

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 13 października 2021 r. w sprawie T-429/20, Sedus Stoll AG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 15 grudnia 2021 r. przez Wolfganga Kappesa

(Sprawa C-784/21 P)

(2022/C 213/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Wolfgang Kappes (przedstawiciele: B. Schneiders, J. Schneiders, T. Pfeifer, N. Gottschalk, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Sedus Stoll AG, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 13 października 2021 r. w sprawie T-436/20, Sedus Stoll AG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 15 grudnia 2021 r. przez Wolfganga Kappesa

(Sprawa C-785/21 P)

(2022/C 213/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Wolfgang Kappes (przedstawiciele: B. Schneiders, J. Schneiders, T. Pfeifer, N. Gottschalk, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Sedus Stoll AG, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 20 grudnia 2021 r. – Bankia SA/WE i XA

(Sprawa C-810/21)

(2022/C 213/24)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bankia SA

Strona pozwana: WE i XA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy wystąpieniu z powództwem o uznanie skutków restytucyjnych stwierdzenia nieważności warunku umownego obciążającego kredytobiorcę kosztami zawarcia umowy, obwarowanie wniesienia powództwa dziesięcioletnim terminem przedawnienia – którego bieg rozpoczyna się z chwilą, w której warunek wyczerpuje swoje skutki wraz z uregulowaniem ostatniej płatności i w której to chwili konsument dowiaduje się o okolicznościach faktycznych świadczących o nieuczciwym charakterze warunku – jest zgodne z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/2013⁽¹⁾, czy też konieczne jest, aby konsument dysponował dodatkowymi informacjami na temat oceny prawnej tych okoliczności faktycznych?

Jeżeli konieczna jest wiedza odnośnie do oceny prawnej okoliczności faktycznych, to czy rozpoczęcie biegu terminu powinno być uzależnione od istnienia utrwalonego orzecznictwa dotyczącego nieważności warunku, czy też sąd krajowy może wziąć pod uwagę inne okoliczności?

- 2) Ponieważ powództwo restytucyjne podlega długiemu, dziesięcioletniemu terminowi przedawnienia, w której chwili konsument powinien być w stanie powziąć wiadomość o nieuczciwym charakterze warunku umownego i o prawach przyznanych mu na mocy dyrektywy: przed rozpoczęciem biegu terminu przedawnienia, czy też przed jego upływem?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 20 grudnia 2021 r. – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA/TB i UK

(Sprawa C-811/21)

(2022/C 213/25)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Strona pozwana: TB i UK

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy wystąpieniu z powództwem o uznanie skutków restytucyjnych stwierdzenia nieważności warunku umownego obciążającego kredytobiorcę kosztami zawarcia umowy, obwarowanie wniesienia powództwa dziesięcioletnim terminem przedawnienia – którego bieg rozpoczyna się z chwilą, w której warunek wyczerpuje swoje skutki wraz z uregulowaniem ostatniej płatności i w której to chwili konsument dowiaduje się o okolicznościach faktycznych świadczących o nieuczciwym charakterze warunku – jest zgodne z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/2013 (¹), czy też konieczne jest, aby konsument dysponował dodatkowymi informacjami na temat oceny prawnej tych okoliczności faktycznych?

Jeżeli konieczna jest wiedza odnośnie do oceny prawnej okoliczności faktycznych, to czy rozpoczęcie biegu terminu powinno być uzależnione od istnienia utrwalonego orzecznictwa dotyczącego nieważności warunku, czy też sąd krajowy może wziąć pod uwagę inne okoliczności?

- 2) Ponieważ powództwo restytucyjne podlega długiemu, dziesięcioletniemu terminowi przedawnienia, w której chwili konsument powinien być w stanie powziąć wiadomość o nieuczciwym charakterze warunku umownego i o prawach przyznanych mu na mocy dyrektywy: przed rozpoczęciem biegu terminu przedawnienia, czy też przed jego upływem?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 20 grudnia 2021 r. – Banco Santander, SA/OG.

(Sprawa C-812/21)

(2022/C 213/26)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona